

Publicerad i går 06:00 Uppdaterad i går 10:01

Unga, kära och dödshotade: Leila och Khaled tvingas fly Eskilstuna

ESKILSTUNA

Leila kommer från en muslimsk familj och har alltid vetat att hon inte får göra det hon vill. Khaled är kristen och flydde hotet i Irak när han var barn. Nu hotas de till livet. De är kära i varandra och har tvingats fly Eskilstuna efter dödshot – i hederns namn.

DELA PÅ FACEBOOKDELA PÅ TWITTERNYHETSBRÄTTA TEXT- & FAKTAFEL

Man får inte vara kär i vem som helst. Under ett år försökte Leila leva som hon blev tillsagd. Hennes föräldrars budskap var tydligt: hennes hjärta skulle abdikera, hennes känslor ge vika,

hennes frihet begränsas. Allt för att upprätthålla familjens heder och sudda ut Leilas kärlek till Khaled.

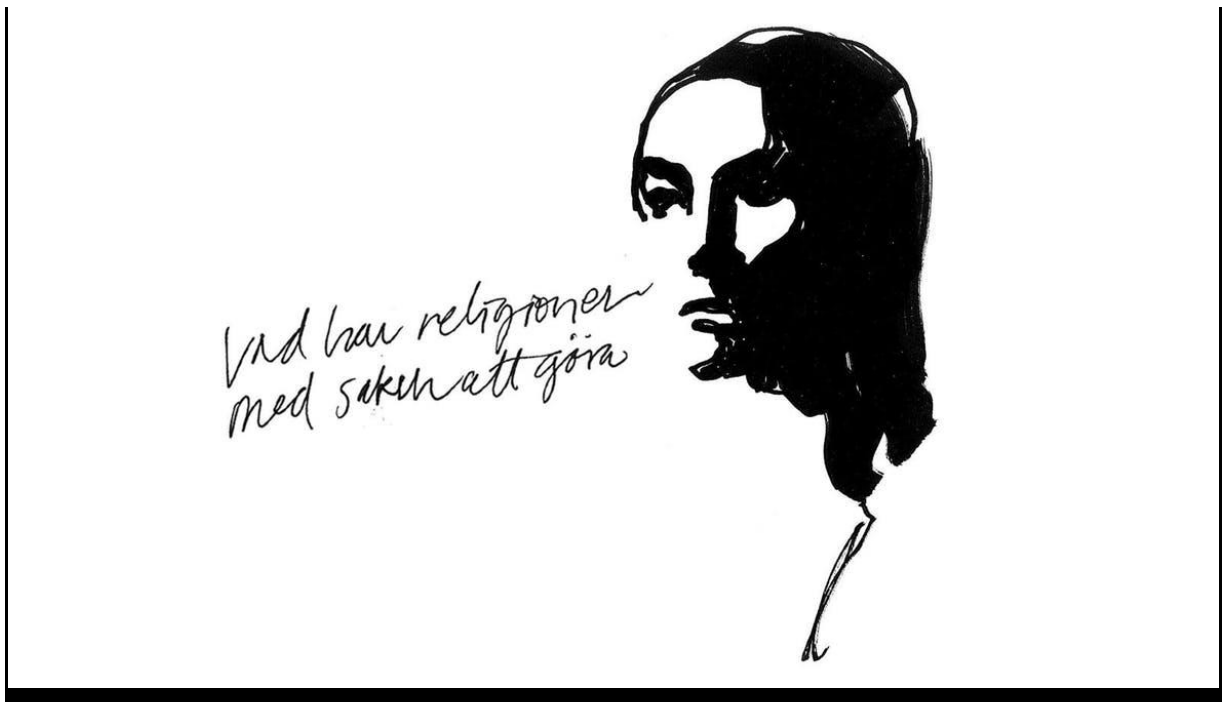
Leilas röst darrar när hon berättar om detta månader efter att hon tvingats lämna sin familj. Via en knastrig telefonlinje från det skyddade boendet frågar hon retoriskt: "Jag vet inte hur jag ska berätta allt?". Men så börjar hon berätta, intensivt, i timmar. Om förtrycket, om våldet och rädslan.

Som barn hade Leila en fin relation med sin pappa. Han gav henne allt hon behövde och hon kände sig trygg och älskad. Han accepterade att Leila "dog för fotboll" och hade många killkompisar.

– Min yngre bror gillade inte sporter så jag fick vara som hans son ett tag. Jag fick hålla på med boxning, spela fotboll, basket, simma, hålla på med friidrott och gymnastik. Det var en lång period i mitt liv och det var superbra.

Så småningom växte Leila upp och blev mer intresserad av smink, killar och kläder.

– Han blev plötsligt mer beskyddande och såg till att ingen kille skulle vara i närheten av mig. Jag fick inte längre hänga med killar.

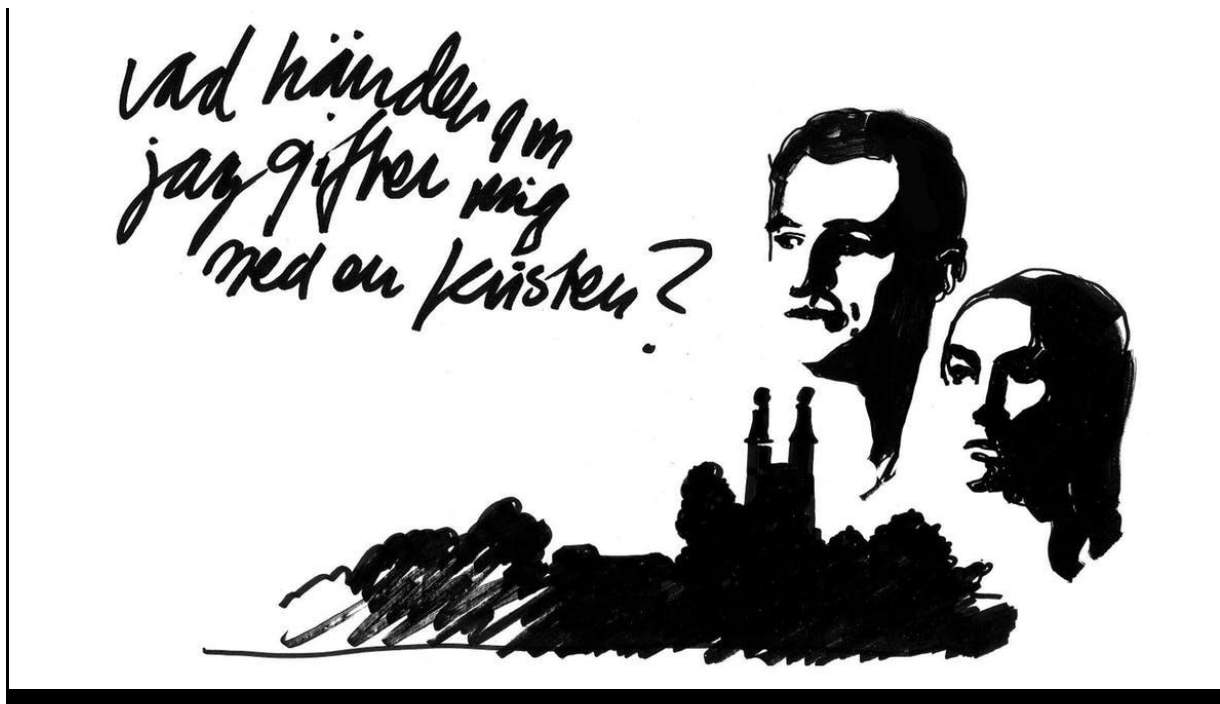

Idag har hon dock anledning att vara rädd för sin familj. Hon fruktar inte bara för sitt eget liv men också för pojkvännen Khaleds. Han har också blivit hotad och tvingades till slut ta på sig skottsäker väst i Eskilstuna. Allt för att han blev kär i fel person.

– Vi träffades förra sommaren och hängde som vänner gör. Jag trodde aldrig att det skulle gå så långt, att vi skulle bli kära. Men han visade mig en annan sida av sig själv, hela tiden. Det var så jag började gilla honom, säger Leila.

Khaled föll också för Leila, men hans kompisar varnade honom.

– Jag kände att vårt förhållande skulle kunna bli något stort. Men mina kompisar tyckte att det var fel eftersom hon var muslim, det skulle bli problem. Så jag lämnade henne utan att förklara varför, men jag kom tillbaka. Jag tänkte: varför ska det vara fel? Vad har religionen med saken att göra? Vi bor ändå i Sverige.

När man är nykär vill man ofta inte berätta allt för snabbt för sina föräldrar. Man vill hålla det för sig själv, landa i känslan. Men för Leila fanns det andra skäl till att inte berätta om Khaled. Efter att ha varit tillsammans med Khaled i ett par veckor, frågade hon ändå sin mamma; "Vad händer om jag gifter mig med en kristen?"

– Då började hon misstänka något. Hon sa att jag skulle berätta allting för henne. "Vi ska vara som bästa vänner", sa hon. Jag berättade inte, och hon gick till min pappa. Hur kan man lita på en sådan person? frågar hon sig.

Leila hade redan svaret på sin fråga.

– De hade sagt att jag skulle gifta mig med någon som respekterade familjen, som hade bra utbildning och som såklart hade samma religion.

Jag ville inte att mina kompisar skulle hamna i helvetet.

Leila

Redan som barn uppfostrades Leila i familjens tro, islam. Hon har gått till moskén och lärt sig läsa koranen.

– Jag var ett nyfiket barn och jag hade många vänner som var kristna. Jag frågade varför de hade en annan religion, varför de åt gris. Min familjs svar var rakt; de skulle hamna i helvetet eftersom de inte trodde på det vi trodde på, och jag började gråta. Jag ville inte att mina kompisar skulle hamna i helvetet.

Hon kunde dock inte ana vilket helvete hon själv snart skulle hamna i.

Khaled hade en egen sommarstuga. De åkte dit med sina vänner. Paret var nykära. Vid ett tillfälle när de var på väg till en festival i hans bil tog Leila upp sin mobil och filmade. Sekunden senare var sekvensen postad på sociala medier. Obetänksamt. Khaleds ansikte syntes på filmen, det gjorde även deras lycka.

– Jag tror att någon såg videon och berättade för min pappa. Han ringde mig och var skitarg.

Leilas pappa hämtade upp henne och när de kom hem misshandlade han henne. Beskedet från föräldrarna var slutgiltigt: hon måste göra slut med Khaled. Omedelbart.

– Men jag kunde inte, man gör inte slut bara sådär, säger hon.

Hon fortsatte att hålla relationen hemlig för familjen. En kväll när Khaled och Leila åt middag med en av pappans anställda, ringde pappan först till Khaled och sedan till Leila för att fråga var de var. Inte med varandra, sade de båda. Han ringde sin anställda som svarade: "Khaled är med oss."

– Jag litade på henne och hon förstörde allt, säger Leila.

Jag kunde inte andas när han tog i min hals, jag
var helt blå på halsen.

Leila

Pappan blev rasande. Hemma hittade han bilder på de två i hennes mobil och misshandlade henne. Han slog henne i ansiktet, i pannan och ögat. Han tryckte upp henne mot väggen och satte handen runt hennes hals.

– Min bror satt där och grät men han kunde inte göra någonting. Jag gick till badrummet efteråt bara för att kunna hämta andan. Jag kunde inte andas när han tog i min hals, jag var helt blå på halsen. Han hade försökt strypa mig. Mina läppar var blodiga, min panna hade svullnat upp. Det

var sjukt. Jag hade aldrig sett min pappa sådär, jag visste inte att han kunde göra såhär mot mig för att jag hade varit med en kille.

Efter att hennes pappa slagit henne den kvällen tog han upp en hammare för att slå sönder mobilen. Hammaren slängde han sedan mot Leila men hennes mamma stod i vägen och hammaren träffade henne istället.

Leilas pappa nöjde sig inte med det. Han tog bilen och åkte hem till Khaleds familj. Det var där och då Khaled förstod att allt gått för långt.

– Jag började känna att det blivit för farligt. Han kom till vårt hus, han var arg och hotfull. Hela min familj blev väldigt rädd eftersom vi redan har varit utsatta för hot från muslimer och jag sa att ja, jag ska sluta träffa henne, berättar Khaled.

Det var inte första gången som Khaled familj utsattes för hot.

– Vi kommer från Irak men vi lämnade allt för att muslimer hotade oss för att vi är kristna. De ville ha pengar, annars skulle de föra bort mig, enda sonen i familjen, säger Khaled.

Khaled var nio år när hans familj flydde till Sverige. Hans pappa hade fått uppehållstillstånd ett år tidigare.

– Jag var liten, jag följde med strömmen så att säga. Man tänkte att bara mamma och pappa är där så är allt bra. Men mina syskon var rädda, det fanns skräck i deras ögon. I Irak brukade vi vakna varje kväll när de bombade. Det var skott och sprängda lastbilar överallt på gatorna. En gång exploderade en bensinstation, och den var långt ifrån oss, men alla våra fönster gick sönder. Det hördes i hela byn.

Khaled och Leila vägrade att ge upp sin kärlek till varandra trots hoten. Khaled fick ett annat namn på hennes mobil, de skrev och fortsatte att ses. En dag träffade Leila skolsköterskan.

– Jag behövde bara prata ut, jag hade ingen att göra det med. Min pappa sa att jag inte fick prata om detta med någon, att det var privat.

Några dagar efter samtalet kallades hon till ett möte med rektorn.

– När jag kom till rektorns rum satt det två socialsekreterare där. Min skolsköterska grät och sa att hon var tvungen att ringa dem. Men jag ville inte ha hjälp av dem.

Socialsekreterarna ansåg att hon behöver hjälp. De menade att hon inte har en säker hemmiljö, att hon kunde bli misshandlad när som helst. De ville omhänderta henne. Leila blev förtvivlad. Det var hennes pappas födelsedag.

– Jag skulle ha gått och köpt en present efter skolan, säger Leila.

Hon flyttades akut till ett skyddat boende. Dygnet runt var hon omgiven av personal och livet blev genast mer tryggt, men ensamt. Månaderna gick och hon saknade sina syskon. När Leila fyllde 18 år tog hon kontakt med sin familj, av saknad. Föräldrarna lovade heligt och dyrt att om Leila kom hem så kunde Khaled be om hennes hand. Hon valde att tro dem.

– Men de lurade oss, säger Leila.

SNÄLLA
GAR INTE

Khaled och hela hans stora familj bjöds hem till Leilas familj. Khaled var nervös, de skulle äntligen få förlova sig, det skulle bli en av de bästa dagarna i hans liv. Föga anade de att Leilas pappa iscensatt något helt annat. Plötsligt var Khaleds och Leilas familj överens, där de satt i Leilas familjs vardagsrum. Khaleds familj var tydlig: Leila var inte välkommen i deras familj.

– Jag grät så mycket den dagen. Khaleds familj sa att de inte ville ha mig i sin familj, säger Leila.

– Jag var så arg på alla men jag kände att det var något som inte stämde. Min familj gillade ju Leila, och plötsligt var de elaka, säger Khaled.

I kulisserna fanns Leilas pappa.

– Min pappa berättade senare att han hade fått order från Leilas pappa. Alla hade förberett sig, de hade suttit och pratat om det i smyg. Våra familjer ville att vi skulle göra slut, säger Khaled.

Khaled övervägde då att lämna Leila. Ta den enkla utvägen.

– Men jag kunde inte göra slut med henne. Vi passar med varandra, vi har samma tankar och jag älskar henne.

Han pratade med imamen i enrum och sen
hade imamen ändrat sig helt och hållet.
Plötsligt var det förbjudet.

Leila

Leila är van vid att behöva förklara varför hon återvände till sin dysfunktionella familj och varför hon valde att stanna kvar trots hot och misshandel.

Så hon förklarar varför hon stannade: hon ville ta studenten och klara körkortet. Sen skulle hon övertyga dem om att hon skulle få vara tillsammans med Khaled.

Men så blev det inte.

Leila och Khaled gjorde inte slut den här gången heller, och hoten mot Khaled växte. Leilas pappa började följa efter honom. Vid ett tillfälle krockade Leilas pappa medvetet med Khaleds bil för att hindra honom att åka till Leilas studentbal. En annan gång hotade han Khaled på stan.

– Jag blev så rädd, jag tror att han hade en pistol med sig.

Khaled polisanmälde Leilas pappa till polisen som dock lade ner förundersökningen. Trots det fortsatte paret att träffas.

– Vi sågs varje dag i hemlighet på rasterna och Leila tog ledigt från skolan ibland för att vi skulle få tid ihop, berättar Khaled.

När konflikten mellan Leila och hennes föräldrar eskalerade flyttade hon till sin farbror under en tid. Farbrodern försökte medla mellan Leila och hennes mamma och pappa. Men det hjälpte inte. Leilas pappa bad istället en imam om hjälp. Han hoppades att imamen skulle övertyga Leila att Koranen inte tillät hennes relation med Khaled.

– Men imamen sa "jag ger min tillåtelse fast det kanske står i koranen att man inte får göra så". Min pappa blev så aggressiv, han började skrika och sa nej, det var inte det som var tänkt. Och jag undrade: vad var planerat egentligen? Han pratade med imamen i enrum och sen hade imamen ändrat sig helt och hållet. Plötsligt var det förbjudet.

I samband med att Leila tog studenten blev situationen plötsligt värre.

– Jag ville gå på en studentfest med mina kompisar men min pappa förbjöd mig. Jag köpte biljetter ändå och Khaled föreslog att han skulle skjutsa mig dit om jag ändå skulle ta risken.

Det var varmt ute den dagen. Familj och vänner hade samlats i familjens trädgård för att fira Leilas student. Men plötsligt, mitt under festligheterna, fick hon nog och sprang därifrån. Hon ville till sina vänner. Efter några timmar kom pappan, fullkomligt rasande, till festen där Leila befann sig. Han misshandlade Khaled, under tiden gömde sig Leila på toaletten.

– Jag var så rädd och hela min familj försökte få tag på mig på mobilen. För dem hade jag förstört min student, det skulle de aldrig glömma.

Hela sommaren var hon utfrysad ur familjens gemenskap.

– Min familj var så kall och konstig mot mig. Jag behandlades inte ens som en gäst, jag var en främling. Ingen sa hej till mig, jag var osynlig. Det enda jag hade rätt till var att arbeta. Jag fick inte gå ut annars.

Khaled och Leila träffades sällan.

– Hon kunde köra förbi mitt jobb och vara med mig i fem minuter, men det var det, säger Khaled.

Att Leila nu var myndig spelade ingen roll för familjen. Hon reste på semester tillsammans med sin mamma till familjens hemland. Där väntade kusinerna.

– Mina kusiner ville säga en sak till mig men de kunde inte säga det ansikte mot ansikte, utan de skulle säga det på internet när jag hade åkt hem. Senare fick jag ett meddelande där den ena skrev "jag älskar dig, jag har alltid velat ha dig, jag vill ha dig, ingen annan". Det var giftermål det handlade om. Jag var äcklad.

Jag skrek och min pappa höll sin hand på min mun. Han var rädd att grannarna skulle ringa polisen.

Leila

Hemma igen fick hon veta att hon skulle tillbaka till hemlandet i oktober, men då med sin pappa. Hon blev misstänksam då de vanligtvis bara åkte vart tredje år.

– Jag tänkte varför? Det var något som inte stämde.

Leila bestämde sig: hon måste lämna familjen, och den här gången för gott.

Droppen kom när Leila besökte sin pojkvän på hans arbete. Plötsligt dök hennes mamma upp för att leta efter dem. Paret gömde sig på lagret. Tillslut tvingades de ringa polisen och först när polisbilen kom med blinkande blåljus åkte mamman därifrån.

– Jag började packa mina väskor och min pappa grät. Jag sa "jag kastar ut mig själv för jag orkar inte mer". Min mamma lät mig inte packa någonting. Min pappa låste dörren och sa "Hur ska du ta dig ut med väskorna nu? Du kommer inte ens att kunna gå ut."

I desperation skrev Leila ett sms till socialsekreteraren: "Skynda dig, min mamma har gömt mina väskor".

– Jag skrek och min pappa höll sin hand på min mun. Han var rädd att grannarna skulle ringa polisen.

Plötsligt knackade två manliga poliser på dörren. De eskorterade Leilas pappa till köket.

– Min socialsekreterare kom in i mitt rum och hjälpte mig med väskorna. Hon skakade, situationen gjorde henne så rädd, säger Leila.

Vi granskar hedersförtrycket i Sverige.

När hon lämnade hemmet var hennes pappa rasande. Från köket hörde hon honom skrika: "Pappas lilla flicka, vart ska du? Snälla, gå inte. Jävla Sverige. Jag hatar det här landet, föräldrarna kan inte ens snacka med sina barn."

Leila flyttades återigen till ett skyddat boende. Khaled hämtades också av socialtjänsten och fick också skydd på ett boende. Så allvarliga ansågs hoten mot dem vara.

De fick inte ha någon kontakt med familjer eller vänner. De var helt utelämnade till sig själva och personalen på de skyddade boenden där de befann sig. Men när dagarna gick började Khaled sakna sin familj och han återvände hem.

Det betydde att han inte heller fick ha kontakt med Leila. Men hoten fortsatte.

– Jag var rädd i Eskilstuna och behövde ha skottsäker väst när jag gick ut. Men det var bättre än på boendet, jag kände mig helt ensam där. Jag var utan henne, utan min familj och kunde inte göra någonting. I Eskilstuna hade jag i alla fall min pappa som sällskap varje dag.

Först efter två månader träffade han Leila igen. Kärleken till henne var större än längtan efter hans familj och hoten från hennes familj. Han återvände till skyddat boende.

– Min pappa har sagt att även om jag skulle gömma mig i ett annat land skulle han ändå hitta mig. Han eller hans vänner, de skulle ta tag i mig. Han har sagt att han inte kommer att ge sig förrän han är död, säger Leila.

Hos Khaleds pappa var rädslan nu starkare än någonsin.

– De har dödshotat oss tre gånger, och förra gången berättade hennes farbror att de lämnar uppdraget till slakten om de inte gör slut. Vem som helst, en son, en kusin, en farbror, kan döda oss för att upprätthålla hedern i deras familj. Det kan hända nu, imorgon, nästa vecka, eller om tio år, säger Khaleds pappa och tillägger:

– Hennes pappa har sagt till mig flera gånger att Leilas yngre bror skulle kunna lösa problemet eftersom han är under 18. Han skulle få ett mildare straff.

Nu när Khaled fått skyddat boende kunde hans familj inte längre ha kontakt med honom.

– Eftersom de själva är dödshotade finns det en risk att Khaleds pappa ger information om mig till min pappa ifall han skulle veta någonting. Det är självklart att Khaleds pappa kommer vilja offra mig för att rädda sina döttrar och sin fru ifall min pappa hotar dem igen, säger Leila.

Khaleds familj har idag övervägt att lämna sin hemstad Eskilstuna. Här har de bott under sin tid i Sverige. Eskilstuna var tänkt att bli deras fristad.

Idag lever i stället familjen i skräck. Khaleds pappa skjutsar sina döttrar och sin fru varje dag till och från jobb och skola. De upplever inte att de får hjälp eller skydd från samhället.

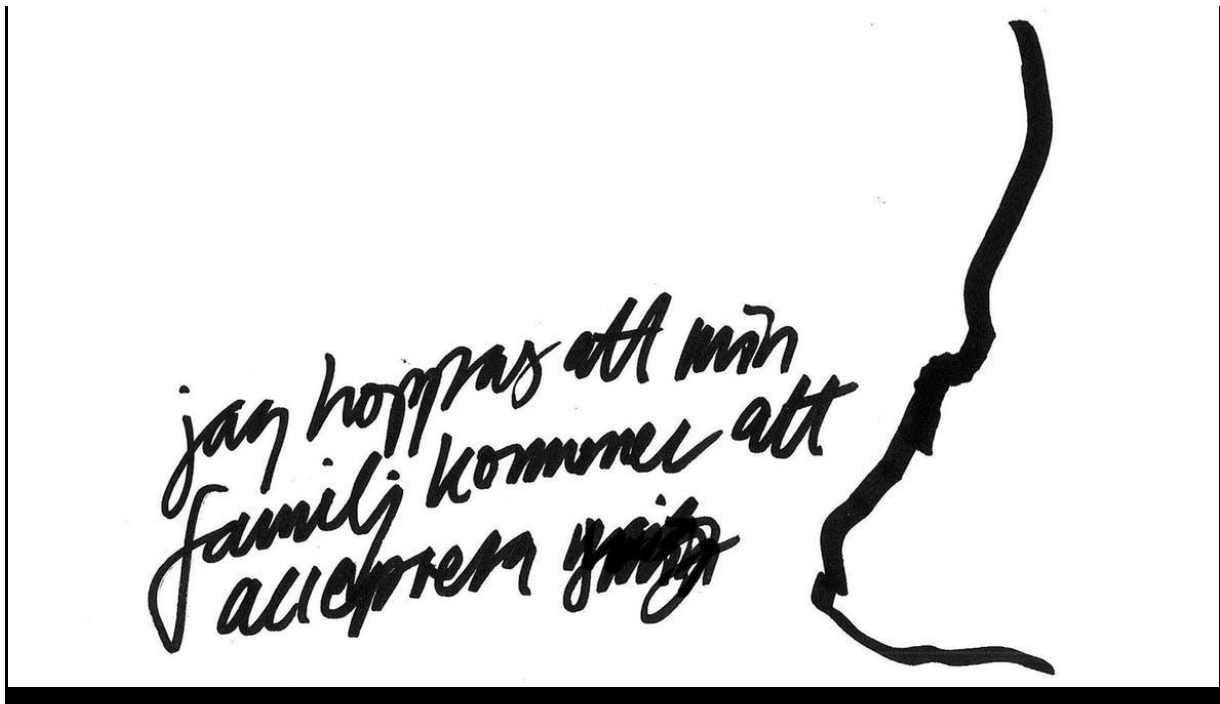
– Socialen sa att Khaleds familj har tillräckligt med resurser för att flytta på egen hand. Men för mig handlar det inte om pengar, utan om skydd. De är alla utsatta. Min pappa har sagt att han kan skicka män till Khaleds systrar. Socialen säger att polisen borde ha skickat en signal om det var farligt, men det kan de inte. Jag var inte i kontakt med polisen när jag blev omhändertagen, trots att jag var dödshotad, säger Leila.

Vad ska man göra när livet blir så där, ska jag döda mig själv? Jag måste leva, jag ska leva.

Khaled

Hon polisanmälde hoten först i samband med att hon blev omhändertagen andra gången, för några månader sedan. Även Khaleds familj har polisanmält hoten. Hot som har förändrat deras liv.

– Mina föräldrar kan sörja livet i Irak ibland, när de tänker efter på vad de hade. Huset, jobbet, affärerna. Men det viktigaste är att de lever. De tänker att de kanske inte hade överlevt om de hade stannat i Irak, säger Khaled som känner förtvivlan över att de nu kan tvingas lämna allt och fly igen, nu från Eskilstuna.

Under tiden drömmer Leila och Khaled om ett fritt liv.

– Vi vill kunna jobba, plugga och leva ett vanligt liv. Vi vill leva som alla människor lever, fritt, säger Khaled.

– Jag hoppas att min familj kommer att acceptera mig och oss, jag vill ju ha kontakt med dem. Jag saknar min lillebror, säger Leila.

Khaled tillägger:

– Om man tänker efter så har jag lämnat allt efter mig. Förut träffade jag mina vänner varje dag, men nu har livet förändrats helt och hållet. Kompisar har helt försvunnit, de finns inte längre. Jag lever gömd och mina syskon är rädda för att gå ut. Detta har pågått i ett år och det är klart att man blir förbannad. Men vad ska man göra när livet blir så där, ska jag döda mig själv? Jag måste leva, jag ska leva.

Leila och Khaled heter egentligen något annat.

HEDERSVÅLD OCH FÖRTRYCK

Hederskultur är ett begrepp för kulturella mönster som begränsar personers rättigheter, och frihet, med hänvisning till familjens heder. Hedersvåld definieras ofta som våld mot en kvinna med motivet att hon har fläckat släktens heder och rykte.

Särskilt viktig för familjens heder är de kvinnliga familjemedlemmarnas sexualitet. Kvinnornas kyskhet utgör gränsen mellan heder och skam. Kvinnorna är med andra ord bärare av mäns och familjens heder.

Även om pojkar och män ofta ges större frihet än kvinnorna kan också de riskera att utsättas för hedersvåld och tvångsgifte om de bryter mot rådande normer. Det är också männen som bevakar och kontrollerar sina kvinnliga familjemedlemmar, och om de inte uppfyller dessa krav kan de själva drabbas av våld och förtryck.

Hedersrelaterat våld planeras av släktingar till den drabbade, och utförs ofta av en manlig släkting eller en make mot en kvinna. Hedersförtrycket yttrar sig i sin mildaste form genom att personen

inte själv får bestämma hur den ska klä sig eller vilka den ska umgås med. I sin mest extrema form utsätts personen för fysiskt våld, i värsta fall med dödlig utgång.

Anledningen till att familjen känner sig vanhedrar är ofta att kvinna haft en påstådd eller verklig sexuell relation innan hon ingått äktenskap, eller utanför äktenskapet.

FN uppskattar att det sker omkring 5000 hedersmord varje år i världen, men mörkertalet är stort.

Källa: Riksorganisationen GAPF, Glöm Aldrig Pela och Fadime.

LÄS OCKSÅ

- [Hjälp fler förtryckta till ett liv i frihet](#)
- [Experterna Sara Mohammad kritisk mot myndigheterna – ställer krav på polisen](#)
- [Leila och Khaled får inte rätt hjälp – experter starkt kritiska till socialtjänsten](#)
- [De tvingades fly för sina liv – polisen lade ner utredningarna: "Det finns en feghet"](#)
- [Imamen Abd Al Haqq Kielan: "Heder har inget med islam att göra"](#)

KRISTINA LEVIN

0152-474 08

kristina.levin@ekuriren.se

[Läs mer av Kristina Levin](#)

ELODIE PRADET

016-15 61 51

elodie.pradet@ekuriren.se

[Läs mer av Elodie Pradet](#)

JENS WERNER

016-15 61 44

jens.werner@ekuriren.se

[Läs mer av Jens Werner](#)

MARIE BREMBERG

016-15 61 47

marie.bremberg@ekuriren.se

[Läs mer av Marie Bremberg](#)

ANDERS DELBY

016-15 62 05

anders.delby@ekuriren.se

[Läs mer av Anders Delby](#)

PER GILLBERG

016-15 61 76

per.gillberg@ekuriren.se

[Läs mer av Per Gillberg](#)

CATARINA NITZ

016-15 62 20

catarina.nitz@ekuriren.se

[Läs mer av Catarina Nitz](#)